

Milí Tmáři,

zde jsou závěrečné informace před hrou, vytiskněte si je a vezměte s sebou na hru. Žádná z částí posledních informací neobsahuje šifru, mnohé informace jsou však pro zdárné dokončení hry nezbytné.

Start

TMOU začíná v ulici Ve Vaňkovce v prostoru před Café Práh. Prosíme příchozí, aby zaujímali taková místa, která nebudou blokovat vchod do Café Práh či do jiných veřejných prostor (do kavárny klidně před startem i po něm můžete na pití či na toaletu).

- Registrace: 16:00 – 16:50, v rámci registrace obdržíte startovní obálku. Prokazujte se tajnou frází týmu.
- Start: 17:00, hru tradičně odstartuje Hymna TMOU.

Zadání a řešení šifer

Doporučujeme archivovat během hry zadání a řešení šifer. U některých stanovišť může být kontrolováno řešení libovolné předešlé šifry.

Statistiky ze hry

Jedinými oficiálními výsledky, které na TMOU existují, je pořadí týmů, které projdou celou hrou až do cíle. Jako vždy proto prosíme, abyste svůj průchod hrou pečlivě zaznamenávali do „karty týmu“, kterou obdržíte na startu, a tato data zanesli po hře do databáze. Bylo by milé, kdybychom překonali loňský rekord, kdy pouhých 8 týmů tuto statistiku nevyplnilo. Co takhle letos mít údaje úplně od všech?

Cílové shromaždiště

Cílové shromaždiště se nachází na dopravně dobře dostupném místě. Pokud budete v sobotu ve 12:00 poblíž některého stanoviště a budete mít v úmyslu navštívit cíl, prosíme, abyste s sebou vzali zbylé šifry a jejich obaly. A zároveň to zavolejte některému z organizátorů (nejlépe Tomu Hanžlovi – 602 789 146). Velmi nám to zrychlí úklid, díky.

Kontakty na organizátory během hry

- Tom Hanžl – 602 789 146
- Ivo Cicvárek – 736 531 668
- Martina Pomikálková – 605 928 672
- Matěj Klusáček – 724 701 999
- Lucka Molková – 724 736 598
- Martin Mašík Šarbort – 774 090 585 (zejména budou-li chybět na stanovišti šifry)

Zopakování některých pravidel

Prosíme, abyste dodržovali etická „tmářská“ pravidla – např. neluštěte v „dohledné“ blízkosti stanoviště (s výjimkou šifer, kdy se zjevně na určitém místě luštit musí – např. start). Důležité upozornění pro letošní ročník: nevstupujte na oplocené soukromé zahrady, na pole s čerstvým osením, na pastviny za elektrickým ohradníkem, nechodte mimo cesty skrz přírodní rezervace. Trasa je vedena tak, aby vždy existoval relativně přímý přesun, při kterém nebude nutné jít skrz tato místa, byť to třeba nebude na první pohled patrné (porušení tohoto pravidla by mohlo organizátorům hry způsobit dost vážné problémy).

Letos jsme se nekvalifikovali a nechtělo se nám patlat s komiksem. Proto jsme se rozhodli hru otestovat pod záminkou, že orgům pomůžeme. Ve skutečnosti jsme si prostě chtěli zahrát, aniž by nás frustrovalo, že jsme se ještě ani nedostali z města, a Tučňáci už jsou dávno v cíli. Orgové nám totiž slíbili test přímo v terénu.

Na startu jsme dostali kromě papírů nějaký krámy, prej že se nám všechny budou hodit na jeden další šifře. Jenže na který. Co když tam ani nedolezem?

Startovní šifra u Vaňkovky, to byl úlet. Dost jsme se bavili představou, jak to bude vypadat pro víc jak tisíc hráčů. Potřebovali jsme trochu nakopnout: řekli nám, že hintů k vyluštění obou dvou tajenek je v šifře dost a k jedné si můžeme nakreslit graf. To jako graf dovolených v Jugoslávii a sociálních jistot? Prej ne. Naštěstí u sebe měla Bóža Chlýftýmácký pomůcky. Když jsme vyluštili obě tajenky, rozdělili jsme se a vyzvedli obě části dvojky. Upozornili jsme taky orgy na divnej pravopis startovní tajenky, ale říkali, že to je schválně. Tak jsme jim opáčili, že by si v tom případě měli dát bacha, aby přesně tohle znění tajenky dostaly i týmy, co to nevyřeší a budou v 19:30 čerpat řešení.

Do řešení dvojky nám pak pořád někdo kecal, že to máme vzít trochu z dálky a že na lepení se máme vykašlat, že to takhle nakoupili v Bauhausu. Něco nám vycházelo i tak, ale Franta se furt bál čmárat do šifry tužkou. Naštěstí mu Karlík šifru sebral a nebál se. Došli jsme tam, kam posílala tajenka, ale nikde nic. Kde je chyba? Aha, orgové nám zapoměli dát upřesnitko! Od tohoto místa ještě zhruba 230 metrů pod azimutem 230 stupňů a najdeme trojku.

Trojku prej nikdo z ostatních testerů v původní verzi nedal, ale její předělaná podoba nám připadala celkem lehká, takže jsme hned uháněli dál a čtverku jsme našli na západním konci u sochy. Luštili jsme ji plus mínus hodinu. Cestou jsme slyšeli zahoukat sýčka. Tak nevíme, jestli ten test ještě bude dneska za něco stát. Pětka byla ukrytá zezadu budovy a zmákl ji expert Frantík. Šestku jsme po chvílce hledání našli v jihozápadním rohu u plotu. Nejvíc se líbila Bóži, která si pořád stěžuje, že nemá co na sebe. A poslala nás na sedmičku, která se dohledávala z pohledu proti svahu pod jehličnanem vlevo. Luštění si zase nejvíc užila pánská sekce týmu.

Osmá šifra u výrazného dubu vypadala na první pohled záludně, Karlík sice říkal, že už to někde viděl, ale dál jsme s tím nehnuli. Taky nám začala být zima, tak jsme se místo luštění rozprchli do všech stran a největší kliku měl zase Karlík, když našel devátou šifru na rozcestí dvou cest. Tam jsme si přečetli akční storku na dobrou noc a šli spát. Frantíkovi se pak o tom příběhu zdálo, probral se a řekl, že už ví, jak na to. Tak jsme pokračovali na desítku, kde jsme našli jakousi zašmodrchanici. Po hodině nic. Nechali jsme si od orgů prozradit řešení a šli dál, ještěže jen testujem.

Na jedenáctce jsme se kochali uměleckými díly, což nás natolik povzbudilo, že jsme šifru bleskurychle vyřešili, ale orgové stejně měli pocit, že to většinou týmů sebere víc času, než nám.

Dvanáctou šifru umístili orgové fakt debilně. Museli to špatně zaměřit: na místě, kam nás posílala tajenka jedenáctky, šifra nikde nebyla a našli jsme ji úplně omylem až u dřevěné konstrukce asi 200 metrů na jihovýchod. Mezitajenka vycházela nějak zvláště. Nabyli jsme dojmu, že orgové jsou asi úchylní na jedno písmenko, který bylo divný v úvodní šifře, ale tady neznamenal už vůbec nic. A i ten krátký text před ním byl v angličtině, což na český hře není úplně logický. Bóža se kasala, že vymyslí lepší mezitajenku, ale nic jiného, aspoň trochu napovídajícího tam nepasovalo.

Na smolnou třináctku jsme asi měli odbočit až později, možná bych pak nemusel tejden sušit boty. Šifru u posedu jsme našli snadno, ale při pohledu na zadání jsme mysleli, že se osypeme. No jo, třináctka, tady se bude tradičně tuhnout, raděj jsme to vzdali a rovnou si řekli o řešení. Přesun na čtrnáctku byl pojatej dost drsně, až jsme mysleli, že si z nás někdo dělá kozy jako na startu, ale pak jsme to našli i my. Krajina je tu moc hezká a šifra byla zespodu roury.

Tady jsme se hodně zdrželi a nebýt toho, že je Bóža tak pečlivá, testovali bychom čtrnáctku ještě dnes. U patnáctky už nám fakt došly nápady a chtěli jsme test vzdát. Ale lákala nás vidina toho, že už jsme skoro v cíli. Nakonec jsme ji přece jen ještě vyřešili a pokračovali pro šestnáctku. Jenže ta už byla nad naše síly.

Tak jsme test ukončili. Vymluvili jsme se na toho sýčka, aby to nevypadalo, že si snad orgové vybrali tupý testery. A příště půjdeme zase radši hrát.

